

Inter-Parliamentary Union
Belgian Group

Verslag van de 144ste Assemblee van de Interparlementaire Unie (Nusa Dua, Indonesië, 20-24 maart 2022)

Het Comité voor de mensenrechten van parlementsleden bespreekt 253 dossiers van mogelijke schendingen onder voorzitterschap van de heer Samuel Cogolati

Het Comité heeft tijdens de 168ste zitting (19 tot 23 maart) de situatie van 253 parlementsleden (waarvan 22 % vrouwen) in 14 landen onderzocht. Het Comité heeft voor het eerst de gevallen van schendingen van de mensenrechten van twee parlementsleden in Brazilië en de Democratische Republiek Congo onderzocht. Het Comité heeft ook tien hoorzittingen gehouden met verschillende delegaties en indieners van klachten.

Het comité legde aanbevelingen ter goedkeuring voor aan de *Governing Council* in de vorm van besluiten betreffende de situatie van 217 parlementsleden in de volgende landen: Belarus, Ecuador, Egypte, Eswatini, Libië, Myanmar, Palestina/Israël, Oeganda en Venezuela (Bolivariaanse Republiek).

De voorzitter van de Belgische Groep van de IPU, *de heer Samuel Cogolati* (Kamer, Ecolo-Groen), zat de vergaderingen voor in zijn hoedanigheid van ondervoorzitter van het Comité en bracht de besluiten naar voor tijdens de *Governing Council*.

Het Comité volgt op dit moment bijna 700 gevallen wereldwijd op, wat een (triest) record is.

Meer info over het Comité voor de Mensenrechten van Parlementsleden:

<https://www.ipu.org/about-ipu/structure-and-governance/governing-council/committee-human-rights-parliamentarians>

Inter-Parliamentary Union
Belgian Group

Themavoorstel van senator Gryffroy voor de volgende resolutie van de Vaste Commissie voor Duurzame Ontwikkeling, Financiën en Handel

De heer Andries Gryffroy (N-VA, Senaat) diende een themavoorstel in met de volgende titel: “Hoe kan men lokale gemeenschappen opnieuw verbinden met de duurzame lokale inclusieve economie om de doelstellingen van SDG 8 te bereiken?”

Tijdens de vergadering van het Bureau van de commissie lichtte hij toe dat een duurzame lokale inclusieve economie belangrijk is voor de lokale welvaart en het lokale economische ecosysteem. De lokale economie verbindt de lokale samenleving, wat het welzijn van onze huishoudens en onze gemeenschappen verhoogt. De pandemie heeft echter geleid tot het verlies van het equivalent van 255 miljoen voltijdse banen. Dat is vier keer meer dan het aantal banen dat verloren ging tijdens de financiële crisis in 2007 (tot 2009).

Hij wees erop dat er in 2020 wereldwijd 33 miljoen werkloze personen zijn bijgekomen en het werkloosheidspercentage met 1,1 procentpunt is gestegen tot 6,5 procent. De werkloosheidscijfers weerspiegelen volgens hem echter slechts een klein deel van de banen die als gevolg van de pandemie verloren zijn gegaan. Nog eens 81 miljoen mensen waren niet actief op zoek naar werk of konden gewoonweg geen werk vinden als gevolg van COVID-19-gerelateerde beperkingen. Jongeren en vrouwen werden bijzonder hard getroffen door de crisis in 2020, met een verlies van werkgelegenheid van respectievelijk 8,7% en 5%, vergeleken met 3,7% voor alle volwassenen en 3,9% voor mannen.

Daarnaast vestigde de heer Gryffroy de aandacht op het feit dat 1,6 miljard werknemers in de informele economie, die geen sociaal vangnet hebben, zwaar getroffen werden door de pandemie. Veel kleine (ultramicro- en kleine) bedrijven hadden het moeilijk om tijdens de

Inter-Parliamentary Union
Belgian Group

pandemie te overleven en veel van hen moesten hun activiteiten staken. Het mondiale bbp per hoofd van de bevolking is gedaald van +2,2% in 2017 tot -4,6% in 2020. In veel landen zal de economische groei naar verwachting pas in 2022 of 2023 terugkeren naar het niveau van vóór de pandemie en het internationale toerisme zal vermoedelijk pas over maximaal vier jaar terugkeren naar het niveau van 2019. In landen met een open economie hebben de lokale spelers het moeilijk om te overleven, terwijl de grote bedrijven groter worden en het geld hebben om de kleinere lokale bedrijven over te nemen.

Volgens de heer Gryffroy is de lokale samenleving door dit alles “ontkoppeld”. Door de pandemie was de lokale economie niet in staat bij te dragen tot inclusieve en duurzame economische groei en te zorgen voor volledige en productieve werkgelegenheid en fatsoenlijk werk voor iedereen. Hoewel de wereldeconomie zich langzaam herstelt, zal de economische activiteit wellicht nog lange tijd onder het niveau van voor de pandemie blijven.

De heer Gryffroy suggereerde dat de Commissie voor duurzame ontwikkeling zou kunnen onderzoeken of *one-size-fits-all*- en *top-down*-strategieën oplossingen kunnen bieden dan wel of meerlagig bestuur betere mogelijkheden biedt om de lokale economie en de lokale samenleving opnieuw met elkaar te verbinden.

Aangezien alle grote crises ontwrichtend zijn, bieden zij beleidsmakers de kans om een SWOT-analyse te maken van het bestaande beleid en dit kan leiden tot beter beleid en een efficiënter bestuur. Volgens de heer Gryffroy zou de Commissie zich in haar resolutie kunnen buigen over de vraag hoe de wereldgemeenschap het probleem van de ontkoppeling kan aanpakken, over de manieren om lokale gemeenschappen opnieuw te verbinden met een lokale duurzame inclusieve economie en over de maatregelen en beleidsmaatregelen die nodig zijn om dit doel te bereiken.

Uiteindelijk koos het Bureau van de commissie voor een ander thema voor de volgende resolutie maar besloot het dat er wegens de brandende actualiteit van het thema wel een paneldiscussie met experts en parlementsleden aan het thema van senator Gryffroy zou gewijd worden tijdens de volgende Assemblee in Kigali.

Inter-Parliamentary Union
Belgian Group

Op weg naar nul: parlementen mobiliseren om actie te ondernemen tegen de klimaatverandering (Algemeen Debat)

Ook tijdens het algemeen debat nemen de heren Cogolati en Gryffroy het woord.

De heer Cogolati verwijst onder meer naar een zeer pijnlijk recent rapport van het Intergouvernementeel Panel inzake klimaatverandering waarin de verschrikkelijke gevolgen van de klimaatverandering worden aangetoond. Op het moment van zijn tussenkomst worden de polen van de aarde getroffen door extreme hitte en is de temperatuur op Antarctica al enkele dagen 40 graden Celsius warmer dan gemiddeld.

Hij roept op om de feiten onder ogen zien: we hebben niet genoeg gedaan om de limiet van 1,5°C opwarming van het Klimaatakkoord van Parijs te halen! Als we die limiet willen halen, hebben we maar 8 jaar om te handelen. Hij is van mening dat we weten welke wetswijzigingen nodig zijn om de koolstofuitstoot in dit decennium fors terug te dringen en dat we alleen politieke wil nodig hebben om het waar te maken.

Hij schetst drie instrumenten die een positieve verandering teweeg kunnen brengen:

- 1) stoppen met het subsidiëren van fossiele brandstofvervuiling en -verslaving, waarbij hetzelfde geldt voor biobrandstoffen die onze bossen vernietigen. Verder moeten we ons ontdoen van vuile industrieën en de miljarden die we uitsparend investeren in wind- en zonne-energie en in energie-efficiëntie;
- 2) de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers zal voor het eerst in de geschiedenis de begrotingen van de uitvoerende macht niet alleen op financieel vlak controleren. De Belgische regering is nu ook verplicht om koolstofbudgetten in te dienen, waarbij zij duidelijk verlagingen van de CO₂-uitstoot voor elk ministerie moet aangeven;
- 3) *last but not least* is het tijd dat het strafrecht dringend te hulp schiet. De heer Cogolati is zeer trots dat het Belgisch parlement zich ertoe verbonden heeft een nieuw misdrijf van ecocide te erkennen, zowel in het nationaal strafrecht als op internationaal niveau.

De heer Cogolati besluit door te zeggen dat hij de politiek is ingegaan met één leitmotiv: de sterke overtuiging dat we sneller en doortastender moeten handelen om onze planeet te redden. Welke politieke partij men ook aanhangt of uit welk land men ook komt, parlementsleden hebben geen andere keuze dan te handelen in overeenstemming met de wetenschap. In elk parlement ter wereld is het dan ook het moment om de handschoen op te nemen, groot te denken en zich te verenigen om de meest kwetsbare mensen te beschermen, inclusief toekomstige generaties!

De heer Gryffroy zegt alleen maar te kunnen beamen dat de klimaatproblemen moeten worden aangepakt. In dit verband kan volgens hem het belang van partnerschappen en van samenwerking niet genoeg worden benadrukt.

Inter-Parliamentary Union
Belgian Group

Een sleutelement voor succes is volgens de heer Gryffroy meerlagig bestuur met een goed functionerende samenwerking waarbij alle bestuursniveaus betrokken zijn. Dit omvat ook de subnationale overheden die het grootste deel van de gevolgen van de klimaatverandering ondervinden. Tegelijkertijd zijn subnationale overheden een groot deel van de oplossing. Men kan niet alleen *top-down* werken, een *bottom-up*-benadering is ook nodig en een "*one size fits all*"-aanpak geniet zeker niet de voorkeur van de heer Gryffroy.

Hij is van oordeel dat het de taak van nationale parlementsleden is om ervoor te zorgen dat subnationale overheden zoals regio's, steden, plattelandsgebieden en hun burgers een plaats krijgen in het klimaatdebat, dat actoren die het initiatief willen nemen dit gemakkelijker kunnen doen en dat de wetgeving voor hen zo eenvoudig mogelijk is.

Er zijn vijf basisprincipes die volgens de heer Gryffroy als leidraad en inspiratiebron moeten dienen voor het beleid:

1. subsidiariteit: maatregelen zijn aanvaardbaar als ze niet op een lager (regionaal of lokaal) niveau kunnen worden uitgevoerd.

De heer Gryffroy vindt dat het belangrijk is dat parlementsleden rekening houden met de territoriale impact van de voorgestelde maatregelen en met de diversiteit van hun respectieve grondgebieden, hun verschillende mogelijkheden en hun uitdagingen.

2. *bottom-up*-benadering: binnen het bestaande wetgevingskader moet er ruimte zijn voor lokale actie. Het beleid en de wetgeving moeten innovatie mogelijk maken.

3. efficiëntie: beleidsvoorstellen moeten getoetst worden aan de criteria van kostenefficiëntie en hulpbronnefficiëntie. Hulpbronnen zijn schaars en grondstoffen zijn niet eindeloos beschikbaar. Daarom vindt de heer Gryffroy het belangrijk dat men zoveel mogelijk circulaire modellen bevordert, met name om afval te verminderen.

4. inclusiviteit: een nieuwe maatregel mag niet een bepaalde (doel)groep bevoordelen en hij moeten voor iedereen toegankelijk zijn. Dit geldt volgens de heer Gryffroy ook voor technologieën. De wetgeving moet alle beschikbare technologieën op voet van gelijkheid laten concurreren zonder andere uit te sluiten op voorwaarde dat zij, en dit is zeer belangrijk, bijdragen tot de verlaging van de uitstoot van broeikasgassen.

5. slim: men moet maximaal gebruik maken van de beschikbare technologie door slimme toepassingen te gebruiken

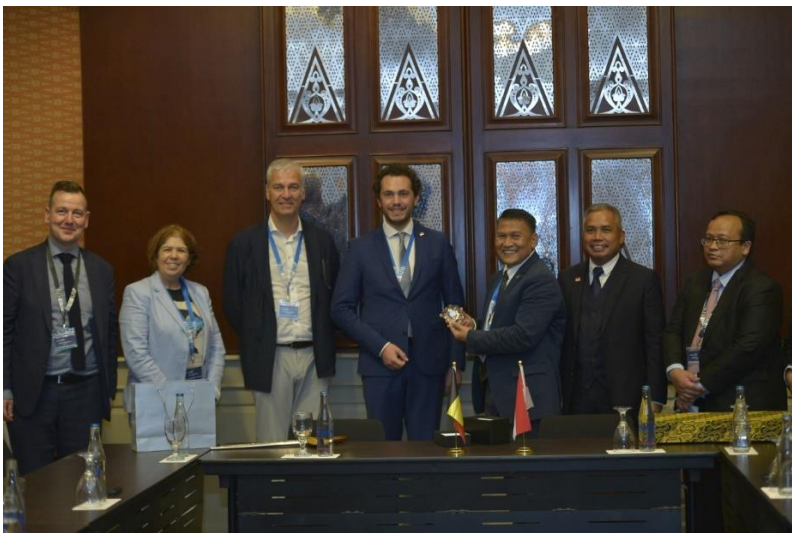
De heer Gryffroy onderstreept ook het belang van een stabiel juridisch kader dat zekerheid biedt en het vertrouwen van investeerders bevordert. De combinatie van de opgesomde elementen zal volgens hem een stabiele omgeving creëren waarin partnerschappen kunnen ontstaan, groeien en evolueren om ons te helpen ons einddoel te bereiken: een duurzaam en gezond milieu en klimaat.

Inter-Parliamentary Union
Belgian Group

Bilaterale ontmoeting met de voorzitter van het Comité voor Interparlementaire Samenwerking van het Indonesisch Parlement, de heer Fadli Zon

De heren Cogolati en Gryffroy hadden ook een bilaterale ontmoeting met de heer Fadli Zon, voorzitter van het Comité voor Interparlementaire Samenwerking van het Indonesisch Parlement. Mevrouw Latifa Gahouchi (Belgische Senaat, PS) nam eveneens deel aan het onderhoud. Zij was een van de deelnemers van de *Assemblée Parlementaire de la Francophonie* (APF) aan de Assemblée van de IPU.

De heer Fadli Zon wil in de allereerste plaats de boodschap brengen dat de banden tussen België en zijn land sinds de onafhankelijkheid van Indonesië goed zijn maar dat hij hoopt dat ze nog sterker zouden worden. De heer Cogolati geeft aan dat ons land goed moet beseffen dat Indonesië van cruciaal belang is in de regio en dat hij de wens van de heer Zon alleen maar kan toejuichen. De heer Zon laat weten dat zijn parlement meer dan 100 vriendschapsgroepen heeft, waaronder met België dat ook heel belangrijk is voor de contacten met de Europese Unie. Hij zou graag vernemen hoe de menselijke contacten tussen de geïnteresseerde parlementsleden kunnen versterkt worden. De heer Cogolati antwoordt dat hij dit zal bespreken met de Belgische bilaterale sectie. Hij voegt hieraan toe dat een sterke democratie en respect voor mensenrechten in Indonesië voor België cruciaal zijn.

De heer Cogolati had graag geweten was de prioriteiten van Indonesië zullen zijn wanneer het de G20 zal voorzitten. De heer Zon antwoordt dat het vermoedelijk nog steeds een voorzitterschap in ongebruikelijke omstandigheden zal zijn wegens de pandemie. Indonesië had gehoopt om iedereen samen te brengen en bruggen te bouwen. Hij vestigt de aandacht op het feit dat heel wat landen vroegen om Rusland niet uit te nodigen, maar dat de

Inter-Parliamentary Union
Belgian Group

Indonesische president er voor pleit om hen wel uit te nodigen zodat er gepraat kan worden. Hij herhaalt dat Indonesië steeds bruggen wil bouwen.

De heer Cogolati vindt het belangrijk om het perspectief van de ASEAN (Association of Southeast Asian Nations) meer aan bod te laten komen. Dit lijkt hem ook bijzonder interessant voor de werkzaamheden van het Comité voor de Mensenrechten van Parlementsleden van de IPU dat zich over heel wat gevallen in Myanmar moet uitspreken. De heer Zon laat weten dat zijn land de democratie in Myanmar respecteert, maar de staatsgreep niet. De nationale regering van Myanmar zal niet worden uitgenodigd voor regionale vergaderingen maar de lagere overheden wel.

De heer Cogolati had ook graag de Indonesische visie op de disputen omtrent de Zuid-Chinese Zee gekend. De heer Zon antwoordt dat er geen territoriaal dispuut is maar dat er wel het probleem van de *nine-dash line* is waarmee China bepaalde stukken zee claimt en dit zou tot conflicten kunnen leiden. De reacties van de mensen zijn soms ook zeer emotioneel wanneer Chinese vissers zeer dichtbij komen. Dit geldt nog meer voor Chinese militairen maar de heer Zon is ook van oordeel dat volksvertegenwoordigers de taak hebben om uit te leggen dat het soms ook om *monitoring*-opdrachten gaat. Hij voegt hieraan toe dat de Indonesische strijdkrachten wel kunnen optreden wanneer er illegale activiteiten plaatsvinden en dat er nu eenmaal internationaal recht ter zake bestaat. Hij benadrukt eens te meer dat Indonesië steeds bruggen wil bouwen en vrede wil stichten.

Hierna laat de heer Zon weten dat hij een voormalig docent aan de universiteit is en dat onderwijs een van de belangrijkste thema's is volgens hem. Daarom zou hij ook graag meer academische samenwerking tussen België en Indonesië zien. De heer Gryffroy antwoordt dat onderwijs in België een bevoegdheid van de gemeenschappen en dus van de regionale parlementen is. Zelf is hij als deelstaatsenator lid van het Vlaams Parlement en kan hij hier wel een aantal contactpersonen doorgeven. Mevrouw Gahouchi pikt hierop in en zegt dat er inderdaad bruggen kunnen worden gebouwd met de regionale parlementen. Er bestaan reeds behoorlijk wat conventies tussen onderwijsinstellingen van de Franse Gemeenschap met Afrikaanse universiteiten en hogescholen. Zij stelt voor dat men de Belgische ambassadeur in Indonesië vraagt om de bevoegde diensten van de gemeenschappen te contacteren.